Sants i barris veïns
5.000 exemplars
distribució gratuïta
mensual
gener 2009
BarriSants.org

la Burxa

periòdic de comunicació popular

núm. 125

CORRUPCIÓ A MALLORCA

La Fiscalia Anticorrupció investiga la classe política de les Illes Balears després d'uns anys en què l'especulació i la prevaricació han estat a l'ordre del dia. **Pàgina 12**

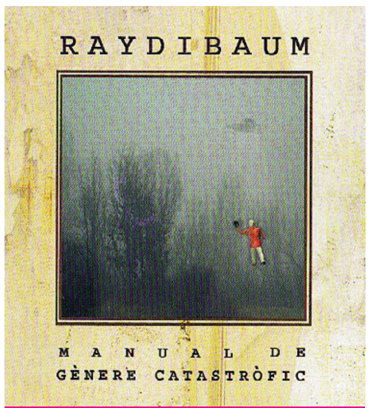
Polèmica gestió de la direcció de l'Orfeó de Sants

La nova seu de l'Orfeó de Sants, en construcció, entre els carrers Papin i Miquel Àngel . **NATÀLIA RAMOS**

Una vuitantena de socis de l'Orfeó de Sants han reclamat a la direcció la celebració d'una assemblea extraordinària per debatre el futur de l'entitat.

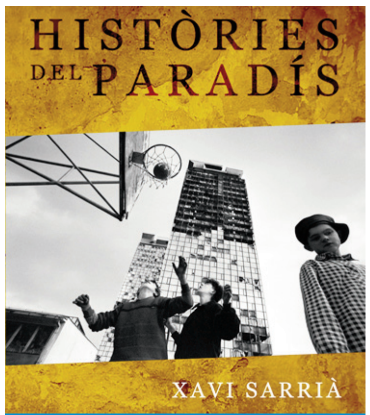
Denuncien la manca de transparència del Consell Directiu, que ha endegat un seguit de canvis que afecten substancialment el funcionament de l'entitat sense consultar l'assembla, màxim òrgan de decisió. A més, la important inversió de diners que suposa la construcció de la nova seu al carrer Papin –on abans hi havia el Centre Social Okupat La Breva– també fa sospitar als socis que hi pot haver irregularitats econòmiques. **Pàgina 4**

Raydibaum, en català

PÀGINES CENTRALS

La formació Raydibaum, on milita el guitarrista santsenc Pep Rius, ha decidit, en el seu tercer treball, fer el pas de cantar en català.

Històries del paradís

PÀGINES CENTRALS

Ressenyem el pimer llibre de Xavi Sarrià, cantant d'Obrint Pas.

La immigració, en el punt de mira

Malgrat que la immigració ha estat un dels actius protagonistes del creixement econòmic experimentat en els darrers anys, sembla que en temps de crisi es vulgui fer pagar els plats trencats a les persones estrangeres.

Un increment del control i de les expulsions de les persones *sense papers,* juntament amb un enduriment de les polítiques de gestió dels fluxos migratoris, estan fent més difícils les condicions de vida d'un col·lectiu que, fins al moment, no ho tenia precisament fàcil. A la major precarietat, temporalitat i accidentalitat que patien, ara hi hem de sumar una sobrerepresentació en les taxes d'atur i un enduriment dels requisits per *viure legalment* a casa nostra.

LA BURXA analitza en profunditat aquesta realitat, veient com es manifesta als nostres barris, on el 17% de les persones que hi viuen té nacionalitat estrangera. **Pàgina 3**

Opinió

Els perills del Facebook, a debat

PÀGINA 2

Davant del gran èxit del Facebook, LA BURXA ofereix una reflexió al voltant d'aquesta sofisticada eina finançada per la CIA que, alhora, és un exemple de les xarxes socials, tan populars a l'univers virtual. Aquestes xarxes no només són una valuosa font d'informació que contribueixen al control social, sinó que reconfiguren les relacions interpersonals.

En moviment

La recuperació del cant improvisat

PÀGINA 9

A ritme de garrotins, Cor de Carxofa ens ensenya els secrets del cant improvisat. Amb el seu *Manual d'iniciació a la glosa*, pretenen fer arribar uns cants en què la lletra es va improvisant sobre la marxa. La glosa o cant improvisat es canta a Catalunya igual que en molts altres indrets del món. Cor de Carxofa vol recuperar aquesta modalitat músical i coordinar tothom qui la practica.

Graciela Carolina Ibarra, 'Susi'

La capitana de l'equip femení de la UE de Sants analitza la temporada i afirma que se sent bé al club santsenc.

Opinions

Editorials

La mateixa classe obrera

És el moment d'evitar discursos racistes i de defensar-nos tots plegats de la crisi, demanant responsabilitats a qui pertoca: especuladors, bancs i empreses.

En el context actual de crisi econòmica, que preocupa tothom, hem de recordar que els i les immigrants en són les primeres afectades. Per tant, no hem de buscar culpables en les víctimes, i la crisi no pot servir d'excusa per al creixement de posicions intolerants. L'atur augmenta especialment entre les persones immigrants perquè es troben en una situació més indefensa i vulnerable en el mercat de treball, en els llocs de treball que ningú vol (o que ningú ha volgut fins ara), però que han estat imprescindibles per al passat creixement econòmic. Ara que la situació econòmica ha canviat, es vol expulsar els i les immigrants per la via policial, amb retallades de drets, amb dificultats per accedir a una feina o a la prestació d'atur (la precarietat fa més difícil cotitzar per a l'atur), etc. Amb la proposta de reforma de la Llei d'estrangeria, les condicions d'accés a la legalitat encara es pretenen endurir més i es condemna les persones immigrants a treballar en l'economia submergida, a viure en condicions infrahumanes, a no poder viure en família; en definitiva: o se'ls expulsa o se'ls exclou socialment. Massa sovint es tracta la immigració com a mà d'obra barata, o com a «problema». Això porta que en el moment actual creixin els discursos racistes institucionals i socials, de forma més o menys encoberta. Per tant, ara també és el moment de recordar i defensar que els i les immigrants no són mà d'obra, sinó persones com la resta, amb els mateixos drets i deures.

Caga Tió, no caguis arengades!

Aprofitant aquestes dates, hem fet un recull d'alguns desitjos per al nou any. Ja que, per la seva condició, els Reis potser no ens escolten, fem la llista al Caga Tió.

Que Mercader i Garganté no hagin de patir una sanció de feina per haver exercit el seu dret a reivindicar els seus drets; que no deixin al carrer els esplais i caus; que creixi el consum crític; que s'acabi amb la saturació dels centres d'atenció primària; que se celebrin molts més fòrums socials catalans que mostrin la vivesa dels moviments socials; que no s'esborrin del mapa els cursos de batxillerat nocturn; que no hàgim de cridar més que falten els i les preses; que l'Espanya Industrial sigui per a tothom i s'hi pugui fer la Festa Major Alternativa; que la seva crisi no sigui el nostre problema; que la llei abandoni la hipocresia de punir les idees que qüestionen l'*statu quo*; que continuem fent el 3 de 9 amb fermesa; que la participació ciutadana sigui real...

Opinió. Les xarxes socials

Dades sota control

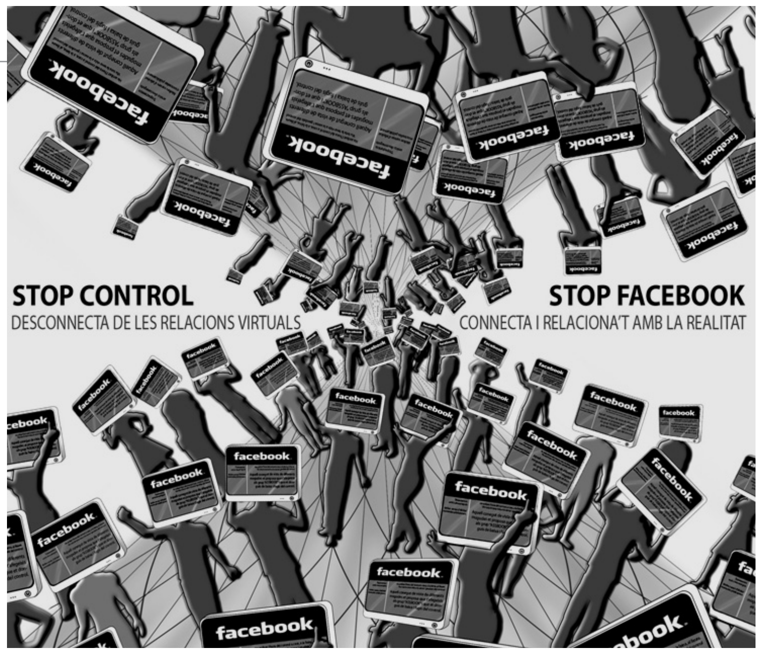
Samuel Palacín i Fàbregas. Geògraf

Les xarxes socials tenen molta acceptació perquè estan de moda i tenen una aparença similar a la de la mateixa societat, però també són sospitoses pel risc potencial que suposen per a la privacitat d'un volum ingent de dades personals que està a disposició de tota una comunitat d'usuaris.

L'usuari, que introdueix al seu compte tot tipus de dades personals i que decidieix qui pot accedir al seu perfil, sol ignorar els termes de privacitat de la xarxa social i, per tant, els riscos pels quals la seva informació es pot acabar filtrant, com passa amb la informació personal bàsica que pot aconseguir qualsevol internauta extern a la xarxa social fent una cerca amb qualsevol cercador.

La consulta pública d'informació pot donar lloc a diversos abusos, com la suplantació de la personalitat o la utilització d'aquesta pels departaments de recursos humans de les empreses. Aquesta informació pot ser utilitzada pels milers de proveïdors de serveis inscrits a la xarxa social per bombardejar amb publicitat els seus membres. També s'han de tenir en compte les aplicacions extres a les quals els usuaris de les xarxes socials poden accedir, creades i gestionades per empreses a les quals els usuaris cedeixen inconscientment les seves dades. Tot plegat demostra que existeixen esquerdes en la seguretat de les xarxes, malgrat que aquestes es cobreixin bé les esquenes sobre qualsevol possible acció legal.

El popular Facebook és una sofisticada eina finançada per la CIA que no només la utilitza per al reclutament d'agents i la compilació de dades, sinó també per muntar operacions encobertes com la mobilització internacional contra les FARC, orquestrada des del Facebook a començament del 2008.

El segle XXI inaugura, aparentment, l'era de la comunicació. El desenvolupament de noves tecnologies està canviant ràpidament la societat, però les relacions interpersonals són cada vegada més esporàdiques i la nostra informació personal, més controlada. Com a mínim, siguem-ne conscients.

Més informació:
http://pobleinsubmis.blogspot.com

Cartes

Pintada feixista

Anna F. M.

El diumenge 7 de desembre a la tarda, l'Antònia Farràs, la mestressa de l'emblemàtica merceria del carrer Constitució, es va trobar que algú havia pintat la paraula «Falange» a les rajoles de l'entrada de la merceria (i també de casa seva). Hi va estar pensant i ho va relacionar amb un fet del dissabte. A mig matí va entrar una parella de joves: «*¿Tiene banderas españolas?*», li van preguntar. «No, només tinc la catalana.», respongué. «*¿Ni la del águila?*». «Bé, noi! Potser que paris, no?». I aquí va quedar la cosa, explica.

L'endemà, quan va sortir de casa per anar a veure el Barça, va veure la pintada i va relacionar els dos fets. Va trucar als Mossos d'Esquadra. Li van dir que anés a comissaria a posar una denúncia i hi dugués una foto. Ella els va recordar que la pintada se l'havia trobada dins de casa seva, no pas al carrer, i que si la seva feina és protegir-nos, bé podrien anar-hi ells, a atendre-la i fer la foto. Però a això ja no hi van accedir. Va trucar a Convergència, ja que el seu marit ho va ser tota la vida, diu: «Que també facin alguna cosa». La noia que la va atendre va dir-li que en Francesc Xavier Esteve, de Convergència i Unió del districte, li trucaria o bé que passaria a veure-la. A dia d'avui, encara no hi ha passat ni li ha trucat. L'Antònia no està espantada i creu que tot plegat ha esta una bretolada, però li dol que, avui, encara passin aquests coses i que els Mossos no hi donin prou importància.

Envia'ns el teu escrit a laburxa@barrisants.org o a Can Vies (Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Opinió. Catalunya en el trànsit del segle XXI

Estimant els 'altres' en temps de crisi

Ignasi Mangue

Aquest, malgrat ser un text d'opinió, és també una invitació oberta i sincera, a sentir les paraules i opinions dels *nous veïns* del barri, aquells que de vegades anomenen immigrants, estrangers, estranys, etc., i que, forçats pels devastadors efectes de la globalització lligada al capitalisme, s'han vist obligats a buscar-se la vida lluny de la seva casa i del seus llocs d'origen, aterrant en indrets com el barri de Sants, o qualsevol altre racó peninsular o d'aquesta Europa quealguns diuen *del benestar*.

Perquè encara que ells, en bona lògica, som també nosaltres mateixos des de l'altra banda del mirall, és imprescindible, per a la salut de la nostra societat dominada per la lògica del mercat capitalista i de les polítiques que hi van lligades, que puguen escoltar i llegir amb normalitat les paraules d'aquestes persones, els seus pensaments, els seus enraonaments, els seus sentiments. És hora de desmuntar tòpics estúpids, animalades, pors, ignoràncies i prejudicis respecte d'africans, asiàtics, sud-americans, etc. És hora de desfer el camí d'ignorància arrossegat durant segles, i sentir la veu dels *nouvinguts* sobre com es diuen, com són, com és el lloc d'on vénen, per què vénen, i com veuen aquesta terra que ara també és seva.

Encetar una història comuna de Catalunya entrat el segle XXI és reescriure alguns dels vells tòpics i paradigmes de la catalanitat o espanyolisme més rancis, que, de vegades, mostren una sòrdida imatge de superioritat *nacional* respecte als altres, siguen veïns, estrangers o viatgers de pas. I, necessàriament, també és desfer mitologies i llegendes locals amb carta de naturalesa d'història nacional, que, malauradament, moltes vegades ajuden a aprofundir l'escletxa entre *vells* i *nous* catalans, o simplement amb veïns de major o menor proximitat geogràfica o cultural. La idea que els altres, en aquest cas els immigrants, aquest *nouvinguts* que decideixen passar o instal·lar-se per aquesta franja de la Mediterrània occidental, vénen des d'un país o una regió desconeguts, estranys, i fins i tot perillosos, no és nova. El concepte històric de *frontera* assolit per les societat europees contemporànies, arrelat en l'imaginari èpic sembrat en temps medievals, és un dels factors transcendentals per explicar el nostre desordre social present i, a més a més, l'enquistament de conductes i estereotips xenòfobs que beuen d'una interessada i unilateral visió del món en aquesta Europa postindustrial.

Així doncs, els que ens semblen nous, atenent la seva parla, els seus trets racials, la seva llengua, els seus costums, són, ara mateix, una de les potencials fonts de riquesa cultural més inimaginables que té Catalunya per avançar amb força cap al futur, i construir una nova identitat entre uns i altres. Sants és un bon lloc, com qualsevol altre, per demostrar que tot açò és possible i desitjable.

Sants

La crisi endureix més les condicions de vida de les persones immigrades

En els darrers mesos s'han incrementat les batudes policials a la recerca d'immigrants *sense papers*, una mesura que encara agreuja més les dificultats amb què es troba aquest col·lectiu i que l'està convertint en un dels més afectats per la crisi.

Gemma Parera Álvarez
Sants

Des de l'estiu, la rambla de Badal ha estat escenari de diverses batudes policials a la recerca de *sense papers*. **ESTER RAMS**

LA BURXA ha pogut saber que la rambla de Badal i l'estació de Sants són dos dels punts triats pels cossos de seguretat per efectuar controls d'estrangeria al nostre barri, però de ben segur que no són els únics. El metro, els bars regentats per estrangers o les obres també són llocs habituals. Però malgrat que les entitats que treballen a favor dels drets dels immigrants afirmen que han constatat un fort augment de la pressió policial contra els *sense papers* i de les ordres d'expulsió obertes, no disposen de dades fiables, a causa de l'opacitat i el secretisme amb què tracta aquest tema el Ministeri de l'Interior.

LES DIFERENTS CARES DE L'EXPULSIÓ D'IMMIGRANTS

Al llarg del 2008 les condicions de vida dels i les immigrants s'han fet cada vegada més difícils, tant per la crisi econòmica com per les polítiques de control. S'endureixen els requisits per a la residència legal i augmenta l'assetjament policial: controls de documentació, detencions arbitràries, internaments i expulsions.

De fet, les expulsions prenen diferents formes, des de la detenció policial fins a propostes per marxar voluntàriament, expulsions del mercat de treball, retallada de drets, etc. Si fem un recorregut per totes aquestes, veurem que tenen cares diferents però un rerefons molt similar.

EXPULSIONS FORÇADES

La pressió policial contra els *sense papers* ha augmentat. Policia Nacional, Mossos i Guàrdia Urbana duen a terme operatius conjunts per localitzar immigrants *sense papers* amb més efectivitat. L'Estat espanyol va repatriar 55.938 *immigrants irregulars* al llarg del 2007, un 6% més que el 2006.

EXPULSIÓ DEL MERCAT LABORAL

Les persones estrangeres ocupen en un percentatge més alt que les autòctones llocs de treball temporals (un 43% respecte a un 18,9%); amb baixa qualificació (el 40,9% davant del 24,7%), i principalment en la construcció, l'hostaleria i com a personal domèstic. Aquesta situació de vulnerabilitat fa que en molts casos siguin el primers afectats per la crisi. L'atur de l'últim any del col·lectiu de treballadors estrangers ha crescut en un 115% a Catalunya, comparat amb el 55% en el total de la població. D'altra banda, moltes persones immigrants treballen en l'economia submergida, i també han perdut la seva feina tot i no quedar recollit en les estadístiques.

A més, cal tenir en compte que les vies d'entrada legals són molt poques: bàsicament, hi ha el contingent, que s'ha reduït un 75% de cara al 2009. Per tant, cada cop hi ha menys vies per migrar de forma legal, la qual cosa porta moltes persones a viatjar de manera clandestina, de manera que posen en greu perill les seves vides i resten tres anys en la il·legalitat un cop han arribat.

EXPULSIONS AMABLES: L'AJUDA AL RETORN

El 19 de setembre del 2008 el Govern va aprovar un decret llei on es reconeix la possibilitat d'abonar de forma anticipada i acumulada la prestació d'atur als treballadors estrangers no comunitaris que s'hagin quedat sense feina i vulguin tornar voluntàriament al seu país. Aquests es comprometen a no tornar a l'Estat espanyol durant tres anys. La proposta s'ha acompanyat d'una àmplia campanya publicitària que rep el nom de *retorn voluntari*, però que parteix d'una situació difícil de les persones immigrants, que tenen poques opcions on triar.

REFORMES LEGALS RESTRICTIVES

També s'ha presentat un projecte de reforma de la Llei d'estrangeria que en suposa un enduriment. Entre altres mesures, augmenta el període màxim d'estada en un centre d'internament de 40 a 60 dies i dificulta el reagrupament familiar. Però això no és tot. A partir del 2010, la legislació espanyola haurà de preveure la directiva europea sobre el retorn dels i les immigrants il·legals, l'anomenada *Directiva de la Vergonya*. Aquesta suposa una accelaració de les expulsions i un enduriment de les sancions a les persones *sense papers*. Una de les més polèmiques és el temps màxim d'internament previ a l'expulsió, situat en 18 mesos.

RESPOSTA DELS MOVIMENTS SOCIALS

Davant d'aquesta situació, la Xarxa Estatal pels Drets de les Persones Immigrants va organitzar el 18 de desembre una cassolada a la rambla del Raval i el dia 20, una manifestació al centre de Barcelona. Reclamen que les persones immigrants deixin de ser considerades mà d'obra barata i que tinguin els mateixos drets i deures que la resta de la població.

Manifestació pels drets de les persones immigrants, el passat 20 de desembre. **APOPTOSIS**

A PEU DE CARRER

Sense feina ni oportunitats

Mohamed

Com moltes persones, sóc una persona afectada per la crisi. Vaig arribar a Barcelona fa quatre anys des del Marroc. Des d'aleshores no ha estat fàcil trobar feina, però sempre n'he aconseguit alguna, sobretot en la construcció. Amb la meva feina, amb la nostra feina, vam fer possible que empreses com la darrera on estava treballant acumulessin enormes beneficis. Beneficis que s'han esfumat i que en el moment que ha arribat la crisi no han pogut garantir la sostenibilitat de l'empresa, la qual ha hagut de tancar deixant 200 persones sense cobrar els darrers mesos i sense feina.

El problema no és només quedar-te sense feina, sinó també sense oportunitats. Pel fet de ser immigrant moltes portes es tanquen. Malgrat ser llicenciat i parlar diverses llengües, estàs limitat a uns sectors laborals, precisament els afectats per la crisi. Per tant, les oportunitats són poques. L'orientadora laboral m'ho va dir ben clar, «No cal que busquis feina que no en trobaràs, millor que facis una formació». Però de formació ja n'he fet molta i el que vull és treballar. Molt pitjor és la situació d'amics meus que no tenen *papers*: les seves oportunitats són encara menors. La crisi els afecta triplement: per ser pobres, per ser immigrants i per no tenir papers.

Ara tinc quatre mesos d'atur. Després de treballar tres anys sembla injust. Quan estava sense *papers* vaig treballar a l'economia submergida, sense cotitzar. Ara en pateixo les conseqüències. Tinc idees per fer un petit negoci al meu país, però no tinc els diners suficients. Sort de la il·lusió, de les idees que em queden i de les ganes de lluitar perquè les oportunitats de les persones immigrants siguin les mateixes que les de tothom, estiguem en èpoques de crisi o no.

Dades

La immigració a Sants

Les dades de l'Ajuntament per al gener del 2008 constaten que Sants-Montjuïc és el tercer districte de la ciutat amb una major presència de persones d'origen estranger.

En xifres absolutes, de les 280.817 persones sense nacionalitat espanyola que viuen a la ciutat, 34.546 (un 12,3%) ho fan al nostre districte. Això suposa un 17% de la seva població.

Les nacionalitats més nombroses són l'equatoriana (9,8%), la marroquina (6,9%) i la paquistanesa (6,9%).

Pel que fa a la presència de persones immigrades als diferents barris, podem dir que a Hostafrancs representen un 20,8% del total de la població, un 13,8% a la Bordeta, un 16,7% a Badal i un 17,1% a Sants.

Malgrat que no hi ha dades fiables sobre la seva situació legal, diversos estudis estimen que al voltant del 15% es troba en situació d'irregularitat, una xifra que pot créixer amb la crisi.

Sants

Poca transparència a la direcció de l'Orfeó

Fa més d'un any que l'Orfeó de Sants va posar la primera pedra de la nova seu al carrer Papin. Es tracta d'un gran edifici, de tres plantes d'alçada i quatre de subterrànies (tres destinades a aparcaments), que comptarà, entre d'altres, amb una sala d'actes per a 250 persones.

Ester Rams
Sants

El que havia de ser un procés engrescador sembla que ha portat la desconfiança i el malestar al si de l'entitat centenària. Segons afirmen un important nombre de socis, el projecte del nou edifici ha anat acompanyat d'un canvi de model de l'entitat i de la seva direcció musical. Diuen que es tracta d'aspectes fonamentals del seu funcionament, gestats d'esquena als seus membres. En paraules del socis amb els quals ha pogut parlar LA BURXA, «el Consell Directiu prioritza l'edifici per sobre dels socis. Sembla que hagin perdut de vista que l'Orfeó no és una empresa i que l'òrgan màxim de decisió és l'assemblea».

UNA NOVA DIRECCIÓ

Els fets es remunten al nomenament d'un nou director, Alfred Cañamero Carreño, que va desplaçar Montserrat Tous, l'anterior directora (la qual feia 27 anys que era al càrrec i que és molt apreciada pel grup de cantaires), a un càrrec inespecificat d'«altres directors».

Malgrat que els estatuts afirmen que s'han de donar comptes d'aquest tipus de canvis a l'assemblea, el consell directiu no ho va fer i tampoc ha tingut en compte la voluntat del grup de cantaires de continuar sota la seva direcció. Aquests afirmen que se senten desplaçats i arraconats, més encara després de la creació de dos nous cors, que dirigeix el nou director, i que disposen de més recursos i avantatges. «Tot això va contra la nostra manera d'entrendre l'Orfeó com una associació lliure i participativa del barri, on anem tots a una, amb un únic orfeó i una direcció única.»

LA CORAL INFANTIL, AFECTADA

El malestar general ocasionat per una informació imprecisa, confusa i mai explicitada ha motivat la dimissió de cinc membres del Consell Directiu i la dimissió de les direccions de la coral infantil i juvenil. Això ha provocat la marxa en bloc de la vuitantena de nens i nenes que en formaven part, que han passat a constituir-se com a Coral Infantil de Sant Medir. El nou director ha creat una nova secció infantil, que compta amb set nens i nenes, tots nous.

COMPTES POC CLARS

La dimissió de l'antic tresorer, la gran inversió econòmica que suposa el nou edifici (valorada en uns 4,5 milions d'euros) i la poca transparència també fan pensar en irregularitats econòmiques, relacionades amb el traspàs de recursos de l'associació Orfeó de Sants cap a una altra entitat, Fundació Privada Sants XXI, malgrat que ni els mateixos socis en saben el nom exacte.

La venda al Caprabo de la seu que l'Orfeó tenia a la carretera de Sants li va permetre comprar la finca del carrer Papin, on estan construint la nova seu. **ESTER RAMS**

PETICIÓ D'UNA ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

Davant d'aquesta situació, una vuitantena dels 367 socis de l'entitat reclamen una assemblea extraordinària. Volen que se'ls expliqui el projecte que la direcció té per al nou edifici, que sigui sotmès a votació i que en cas de no ser aprovat, que s'iniciï un procés de discussió per elaborar una nova proposta. També demanen que es treballi per recuperar la coral infantil i que es ratifiqui Montserrat Tous com a codirectora titular, a més que se'ls informi de l'estat actual de comptes. Com ells mateixos afirmen, «es tracta de redreçar la situació i clarificar les bases perquè l'Orfeó de Sants pugui continuar sent sobirà». Al tancament d'aquesta edició, la direcció de l'Orfeó encara no ha convocat l'assemblea extraordinària.

L'estat de les obres del calaix

Joan Costa
Sants

Sortint a passejar pel barri es pot veure l'estat de les obres del calaix que s'està construint sobre les vies del tren. S'estan cobrint les vies que el veinat va demanar que se soterressin.

El tren d'alta velocitat (TAV) arriba a Sants amb el *«promesas cumplidas»* de la ministra de Foment Magdalena Álvarez, tot i que les obres encara no han acabat. Malgrat això, des de la inauguració del TAV s'han paralitzat els treballs durant sis mesos per diferents problemes burocràtics a Madrid. S'havien oblidat d'aprovar la resta de les obres: ADIF, BINSA, GISA, RENFE... Un ball de sigles i acrònims que va marejant el pardal. Mentrestant, l'Ajuntament va reunint el veïnat per explicar l'estat de les obres sense aportar més informació que la que ja tenen les entitats del barri.

Les obres dels túnels de Badal s'havien d'acabar al setembre. Més endavant, es va posposar fins al desembre i, finalment, el tram del cantó de Besòs, per a abans de Nadal (després de tallar el túnel durant diverses setmanes) i l'altre, per al març. El túnel de Riera de Tena es diu que estarà llest per a l'abril però només per a vianants. L'obertura al trànsit rodat es farà més endavant (no es diposa de cap data). Ara l'Ajuntament diu que les obres de la Riera Blanca estaran llestes abans de l'estiu i que l'estació de metro de Mercat nou ho estarà per a la primavera.

De moment, però, tot són només paraules, nous endarreriments i més molèsties per al veïnat i per als petits comerciants.

Cercavila contra l'assetjament immobiliari a Vallespir, 25

Redacció
Sants

Uns 200 veïns es van manifestar el migdia del 21 de desembre pels carrers del barri per denunciar el que consideren un exemple clar d'assetjament immobiliari.

Es tracta del cas de Vallespir, 25, que afecta cinc inquilins, quatre d'ells pensionistes. Felip Roca, un dels llogaters, declara que, després d'haver denunciat els propietaris de l'immoble davant l'Ajuntament per la manca de manteniment de l'edifici, ara han hagut d'afrontar un judici de desnonament. L'inquilí ens recorda que la propietat de la finca al·lega que l'immoble es troba en estat ruïnós per així fer-los fora sense haver-los de pagar cap indemnització.

Imatge de la cercavila. **COL·LECTIU DE SUPORT I SOLIDARITAT AMB VALLESPIR, 25**

La sentència encara no s'ha fet pública, però el Col·lectiu de Suport i Solidaritat amb Vallespir, 25, considera que l'Administració hauria d'intervenir en el cas per assegurar una casa als afectats si el jutge dicta a favor del desnonament, ja que la majoria dels afectats són persones jubilades.

Marxes solidàries amb les persones empresonades

Imatge de la Marxa de Torxes de Barcelona del passat 20 de desembre. **RESCAT**

Un any més, i ja en van dotze, les dates nadalenques s'han aprofitat per a celebrar diverses marxes solidàries amb les persones privades de llibertat i en denúncia del sistema penitenciari.

Albert Ricart
Esquerra de l'Eixample

El primer acte va ser una concentració amb pica-pica, a les 12 del matí del 31 de desembre, davant la presó de dones de WAD-RAS. Més tard, a les 8 del vespre, va començar una marxa de torxes al voltant de la Model. Els assistents varen cridar consignes en contra de les presons i en solidaritat amb els presos i també es van tirar coets que il·luminaven el pati de la Model. En un moment on la marxa es va aturar els presos van respondre a la solidaritat de forma molt emotiva amb cops als barrots, amb crits, mostrant el seu agraïment.

Els organitzadors van llegir un manifest mostrant la solidaritat amb les persones empresonades, demostrant que no estan sols i denunciant el gran nombre de preventius. També es va retre homenatge als 79 presos morts l'últim any als 82 centres penitenciaris d'arreu de l'estat i es va criticar la construcció de nous centres i la tendència d'allunyar-los dels nuclis urbans, separant-los de la societat. Però el manifest també recollia motius d'alegria pels companys que han estat posats en llibertat aquest any i les lluites dins les presons d'arreu del món.

ALTRES MOBILITZACIONS

Aquestes no han estat les úniques mobilitzacions d'aquestes dates. Des de fa 7 anys s'organitzen marxes de torxes arreu del país, convocades per Rescat, col·lectiu en suport als i les preses polítiques catalanes. Aquest any en total se'n van realitzar 17, i a Barcelona la marxa es va convocar a les 7 del vespre del 20 de desembre a Canaletes. Les manifestacions reclamven la llibertat dels presos i les preses polítiques catalanes i volien posar en evidencia l'estratègia repressiva policial per part dels estats per intentar esclafar les dissidències polítiques.

El barri reclama l'Espanya Industrial per a la FMA 2009

Irene J. Gambin
Sants

L'Assemblea de Barri de Sants (ABS) continua treballant per aconseguir que el parc de l'Espanya Imdustrial sigui l'escenari de la Festa Major Alternativa de Sants (FMA) i no està disposada a llençar la tovallola. Passats quatre mesos des de la FMA, l'ABS ha lliurat una instància al Districte de Sants-Montjuïc per tal que aquest cedeixi l'Espanya Industrial per a la FMA del 2009.

Amb la instància també s'inclou un document de la secció de Parcs i Jardina del sindicat CGT que avala la viabilitat de l'organització d'aquest tipus d'actes al parc. La intenció de l'ABS és que el Districte doni una resposta aquest gener i que comencin les reunions per decidir l'emplaçament de les festes com abans millor. Al moment de tancar aquesta edició, el Consistori encara no s'ha pronunciat.

Concert a la plaça de Sants de la Festa Major Alternativa del 2008. **ALBERT GARCIA**

Recordem que el Districte es va negar rotundament a cedir l'espai a la FMA al·legant que ja hi havia actes programats, fet que l'ABS denuncia perquè són actes organitzats pel mateix Districte i que fan competència directa als carrers, que munten actes propis.

ENLLAÇ A BARRISANTS.ORG

Manifest contra la Constitució

Amb motiu del trentè aniversari de la Constitució Espanyola, el passat mes de desembre el col·lectiu llibertari Negres Tempestes va presentar un manifest. Amb aquest, volien denunciar que en nom de la Constitució s'ha il·legalitzat, manipulat, silenciat, censurat, torturat i assassinat. A més, van afirmar que la Carta Magna representa un menyspreu a la capacitat d'autoorganització dels mateixos pobles.

Desallotjament al carrer Tenor Massini

Després d'aproximadament tres anys d'okupació, els Mossos d'Esquadra van desallotjar a mitjan desembre la casa de Tenor Massini. Les persones concentrades davant l'immoble van tallar la carretera de Sants per fer visible el problema de l'habitatge i per denunciar l'escalada de desallotjaments dels darrers temps.

En memòria d'Esteve Fortuny

La iniciativa popular per recuperar la memòria d'Esteve Fortuny (1954-1986), músic i membre de la Companyia Elèctrica Dharma, informa que ja es pot signar *on-line* per demanar a l'Ajuntament de Barcelona un carrer amb el nom del músic i compositor.

Més informació: http://iniciativaesteve.blogspot.com

Judici per ultratge a la bandera

El 15 de desembre va tenir lloc als jutjats de Barcelona el judici contra dos militants de Maulets que van substituir la bandera espanyola del castell de Montjuïc per una estelada. La fiscalia demana vuit mesos de presó o una pena multa de 2.400 euros a cada un. De moment, el judici ha quedat vist per a sentència.

'Històries del Paradís', a Can Vies

El popular llibre de Xavi Sarrià, cantant d'Obrint Pas, va ser presentat al centre social autogestionat. Es tracta d'un recull de 22 contes breus on l'autor posa rostre als milers de realitats oblidades de la globalització. L'acte, organitzat per la Ciutat Invisible i Can Vies, va acabar amb un sopar al centre social.

Talls a les quatre artèries de la ciutat

Centenars d'universitaris van tallar la Diagonal, la Gran Via, l'AP-7 i el túnel de la Rovira, a les 12 del matí del 18 de desembre, com a resposta a l'expulsió de sis estudiants de la UAB i contra el Pla Bolonya. Les accions van ser dissoltes per les forces policials al cap de poques hores.

La Gran Via, tallada amb neumàtics

A les set del matí del divendres 19 de desembre una filera de neumàtics cremaven a la Gran Via, de manera que hi tallaven el trànsit a l'alçada de la Campana. Pel que sembla, es tractava d'una acció de protesta dels treballadors de Nissan.

Continua la lluita contra la requalificació del Miniestadi

Les mobilitzacions del veïnat de les Corts no s'aturen. Durant el mes de desembre han organitzat taules informatives i han repartit centenars de pancartes que demanen la construcció d'equipaments en els terrenys del Miniestadi, a més de recollir firmes, de persones i entitats, en suport de la seva lluita.

Més informació: veinscorts@yahoo.es

TMB sanciona dos sindicalistes

El 23 de desembre els conductors d'autobusos de TMB van tornar a fer cinc hores de vaga contra la retallada dels serveis d'autobusos, per la negociació del conveni que ha de fixar els drets aconseguits a la darrera vaga pels dos dies de descans setmanal, i contra la sanció a dos sindicalistes de la CGT. Reunits en assemblea, un miler de conductors va decidir rebutjar la proposta de conveni de la direcció de TMB i mostrar el suport als sindicalistes expedientats. Concretament, els sancionats amb quatre mesos sense sou ni feina són el president del Comitè d'Empresa i negociador del conveni, Saturnino Mercader, i el delegat i portaveu, Josep Garganté.

Parèntesi

LLIBRE

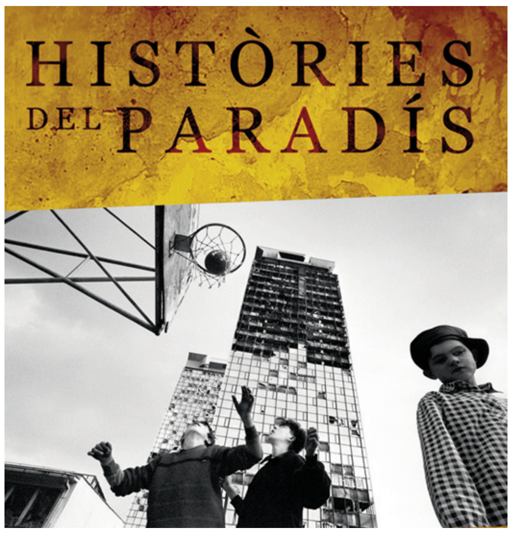
Històries del paradís

XAVI SARRIÀ
EDITORIAL BROMERA

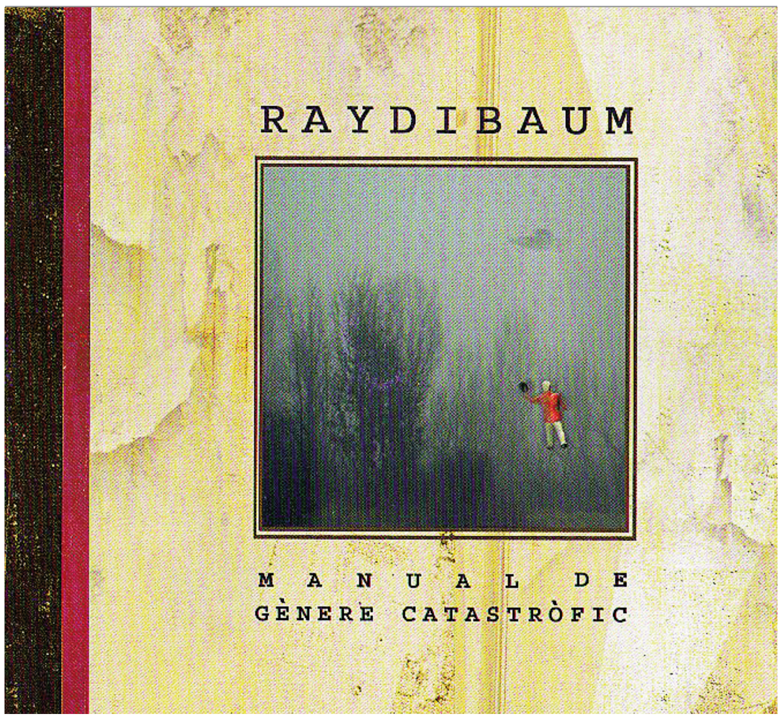
Més conegut per ser el cantant del grup Obrint Pas, Xavi Sarrià ens sorprèn, aquesta vegada, amb un llibre de relats curts. L'autor fa un viatge arreu del món a través d'històries basades en fets reals, com ara la matança d'estudiants a Finlàndia o la situació de dos joves africans que intenten arribar a l'Estat espanyol en barca.

Amb capítols titulats amb una sola paraula, directa i concisa («Esperança», «Por»...), Sarrià intenta aglutinar situacions i contextos mundials que haurien de fer obrir els ulls a un públic no gaire familiaritzat amb alguns conflictes existents en el món globalitzat en què vivim. El llibre és un cant a allò que no es veu ni a la televisió ni als diaris: les històries de la gent més desfavorida i més oblidada per part de la societat. Tot plegat amb un llenguatge amè i assequible per a tot tipus de públic, fet que assegura la seva lectura més enllà d'un públic estrictament jove.

Irene Jaume

MÚSICA

Manual de gènere catastròfic

RAYDIBAUM
RGB SUPORTS

Molts han estat els grups que cantaven en anglès en els seus primers discos i que ara s'han passat al català: Nisei, La Brigada i Mazoni, per nombrar-ne alguns. Aquestes formacions han obtingut una bona acollida tant entre el públic com entre la premsa.

El grup que ens ocupa també ha fet el pas. Raydibaum, la formació on milita el guitarrista santsenc Pep Rius, després de dues referències en anglès, acaba de publicar *Manual de gènere catastròfic* íntegrament en català. Sense apartar-se del seu estil musical, aquesta banda factura un pop intens, amb guitarres molt emotives i distorsió creativa, amb temps lents i veu càlida que atrapen des del primer moment. Encara que molts temes s'assemblin entre ells, l'audició del disc crea, alhora, una certa addicció. Cal destacar l'acurat disseny, molt bonic, del compacte. que et diu, sens dubte, que encara val la pena comprar discos. Un dels temes que cal destacar és la cançó «El pop a mort»: si és així, mentre existeixi Raydibaum quedarà, de moment, en una cançó.

Pau Canela Barrull

CINE

L'intercanvi

CLINT EASTWOOD

Quan comença el film apareix un cartell a la pantalla que diu «Basat en fets reals». Aquest fet i el mateix inici del film ens poden fer pensar que ens trobarem amb un drama de «Mare busca nen desaparegut». Però a mesura que transcorre la projecció es van incorporant nous elements que van captant el nostre interès.

La corrupció i la ineficiència de la policia de Los Angeles a finals dels anys vint, i la seva manera totalment criminal d'operar, són objecte de denúncia per part de Clint Eastwood de forma clara i directa. L'ambientació és excel·lent, així com el treball de direcció. S'agraeix molt veure actualment un film en el qual el càmera està al servei de la història narrada de forma clàssica en el millor sentit de la paraula. Angelina Jolie fa un bon treball com a actriu, però el seu físic no és gaire creïble com el d'una mare soltera dels anys de la gran depressió.

Lancelot

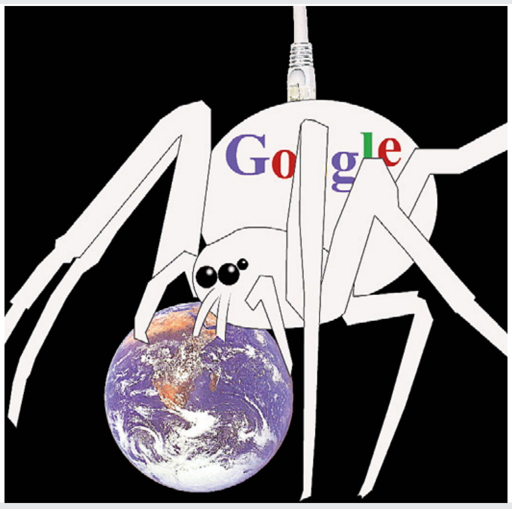
BURXANT ELS BYTES

Aplicacions en el núvol cibernètic

Com ja us he explicat algunes vegades, hi ha un munt d'aplicacions a les quals podem accedir per Internet: el correu electrònic, Youtube per als nostres vídeos, i fins i tot un document de Word a través de Google Docs, per exemple. Aquestes aplicacions tenen alguns avantatges, com ara poder accedir a les teves dades i documents amb una simple connexió a Internet, sense haver d'instal·lar res al teu ordinador, sense haver de comprar cap programa ni piratejar-lo.

Fa uns mesos, Richard Stallman, creador del que anomenem *programari lliure*, va alertar del perill d'aquestes aplicacions en el «núvol» (referint-se a la Xarxa). Hem de vigilar de no dependre'n massa, ja que aquests webs pertanyen a empreses privades que en qualsevol moment poden tancar, deixar d'oferir el servei o passar a cobrar-lo. Per Stallman, és molt més segur seguir confiant en aplicacions instal·lades en el nostre PC, on no depenem de ningú. I per suposat, eines que siguin lliures (llibertat d'accés, de modificació, de distribució...). D'aquesta manera, podem eliminar una mica la Google-dependència de moltes internautes. No ens oblidem que la majoria d'aquestes aplicacions estan en mans d'empreses que han sortit a la borsa. Als més porucs, us recomano una aplicació, Gmail Backup (cerqueu-la al Google), amb la qual podreu descarregar-vos una còpia del vostre correu e-mail.

Bernat Costa

UN TOMB PEL DICCIONARI

LINXAR

Linxar és un acte totalment refusable, horrorós. Es tracta de prendre's la justícia pel propi compte, ajusticiant una persona que és considerada culpable d'algun crim, sense que es pugui defensar. El mot ens el va donar, fa una mica més de cent anys, un jutge de l'estat de Virgínia, als EUA, de nom William Lynch, que considerava la llei vigent aleshores contra el bandidatge massa tova i penjava de la forca els acusats que detenia sense donar-los temps ni ocasió de defensar-se. La seva contundència es va fer famosa –malauradament va tenir molts imitadors– i des d'aleshores anomenem *linxament* a comportaments similars.

Jordi Esteban

LA CANÇÓ

Aquest mes us volem proposar un cançó de Kop i així sumar-nos a la celebració pel retorn d'aquesta formació després de la posada en llibertat del seu cantant, Juan Ramon Rodríguez, *Juanra*. Us desitgem el millor en aquesta nova etapa!

Tornarem a lluitar junts

Després de passar comptes,
us endureu les tornes.
Formem part d'aquest temps,
de clandestins moments.

Els matins han canviat,
foscor per voluntat.
Parets comunicant
somnis de llibertat.
Els malsons amagats,
no oloraré a cremat.
De dalt de tot caldrà
fer un pas més endanvat!

We'll back to fight together!

Perquè cada temps
té el seu propi temps.
Per avui guanyarem
la paraula i els drets.

I no importa el camí,
no importa la nit,
quan els poemes acaben
i continua el sentit.
Quan les paraules nostres
també són les vostres
i quan els vostres punys
aixecant les nostres forces!

We'll back to fight together!

T'estimo en cada temps
dels esdeveniments.
Des d'on els cors batents,
alcem els punys roents.

T'estimo més enllà
de tots aquets comiats.
T'estimo atrinxerat
amb la sang bategant.
I t'estimaré malgrat
la incertesa del desgast
d'estimar-te al combat
sempre roig de dignitat!

T'estimo en cada temps
dels esdeveniments
des d'on els cors
batents alcem els punys roents...

KOP

RACÓ HISTÒRIC

Per gitanos, Hostafrancs!

Que els gitanos són un col·lectiu fonamental per entendre el nostres pobles i barris tal i com són ara potser pocs ho dubtarien. Però tot i això sobta constatar que la seva història, com en general passa amb la seva presència, ha estat ignorada o menystinguda al llarg del temps, caient en estereotips i alternant períodes de persecució i de suposada tolerància. Aquest buit fa difícil entendre com són i com han estat realment els nostres barris i les nostres viles.

Originari de l'Índia, el poble romaní va anar recorrent Europa durant tota l'edat mitjana, obligat, en part, a esdevenir nòmada per les persecucions i les expulsions, més que no pas per la mateixa tradició. A Catalunya es té documentada la seva presència des del 1425, quan amb un salconduit el rei Alfons IV permetia la presència de Johan d'Egipte Menor i dels seus acompanyants al seus regnes. Aquest epítet permet descobrir l'origen del nom amb el qual actualment es coneix el poble romaní en català i en castellà, ja que es creia, erròniament, que eren originaris d'Egipte. I d'aquest país va derivar el nom *egipcià* i l'actual *gitano*.

A partir d'aquest moment, van viure diversos períodes amb persecucions més o menys intenses i intents d'expulsió o assimilació continuts. Tot i això, el poble gitano va poder arribar fins als temps moderns.

Als nostres barris, per explicar la història dels nuclis de població, cal remuntar-se als darrers anys del segle XIX, amb la creació del mercat d'Hostafrancs (1888), de l'escorxador de la Vinyeta (1891) i de la plaça de Les Arenes (1900). Molta gent d'ètnia gitana es va instal·lar als voltants de la plaça del Sol (l'actual plaça d'Herenni), atrets pel treball, amb l'abundant tràfec de cavalleries que aquests edificis generaven.

Amb el temps, la d'Hostafrancs ha esdevingut una de les poblacions gitanes més nombroses de Catalunya i més fortament arrelades al territori. La història del barri, des de llavors, s'ha desenvolupat en paral·lel a la història dels gitanos, que han representat un alt percentatge de la població hostafranquina i que han participat activament de les tradicions del barri, com van ser les celebracions dels tres tombs a inicis del segle XX.

Al final del segle XIX i principis del XX, aquesta presència als nostres barris es va veure fossilitzada en una frase feta local, actualment poc coneguda, que deia (amb un to gens políticament correcte, tot s'ha de dir): «Per pinxos, la Bordeta; per gitanos, Hostafrancs, i per noies maques, a Sants».

Agus Giralt

Gitanes a la plaça d'Herenni o plaça del Sol.

FOGONS DE TEMPORADA

La taronja, dolça o agra

Fruita de gran personalitat. Agredolça com la vida i, com aquesta, més dolça que agra. Deu ser a causa d'aquest equilibri natural, el seu color tan optimista i agradable. Madura a la tardor però és típicament hivernal. La taronja agra és provinent del sud-est asiàtic i va ser introduïda pels àrabs. La taronja dolça com la coneixem avui en dia fou cultivada per horticultors valenciano-catalans a finals del segle XVI. La primera era molt usada a la cuina catalana en època medieval per obtenir el típic gust agre de les salses. Anava de parella amb l'aviram, el porc i el peix i aquestes van ser receptes exportades a altres cuines mediterrànies com la italiana, on s'utilitzava l'expressió «Cuinar a la catalana» quan es cuinava amb cítrics. Alhora, la taronja amarga és ideal per fer confitures; la seva polpa, més gruixuda, és comestible i també té més quantitat de pectines per espessir millor la gelea. De fet, és aquest últim ús el que encara es manté viu.

Dues cuines es caracteritzen per utilitzar fruita: la dels Països Catalans i la dels països àrabs. Receptes com l'ànec amb taronja, pròpia de la Catalunya Nord, l'amanida de taronja valenciana i la *tajine* de pollastre amb llimona, del Marroc, en són exemples.

La recepta: ànec amb taronja

INGREDIENTS
1 ànec petit
Llorer, julivert i farigola
4 taronges
200 ml de vi ranci
30 g de midó
Oli d'oliva, sal i pebre

ELABORACIÓ
Netegeu l'ànec sencer, saleu-lo i espolseu-lo amb pebre i farigola.

Farciu-lo amb els grills de dues taronges, julivert picat i fulles de llorer. Rostiu-lo a foc fort amb l'oli, i seguidament abaixeu el foc i deixeu-lo dins l'olla una hora i mitja més. Ruixeu-lo regularment amb el vi i el seu propi suc. Un cop estigui fet (ho sabreu quan en punxar-lo podeu retirar el punxó amb facilitat) barregeu tot el suc de la cocció amb el suc de les dues taronges restants i espessiu-lo amb el midó. Porcioneu l'ànec i serviu-lo amb la salsa. Si les taronges són agres us quedarà millor!

Núria May Masnou

En moviment

RACÓ DEL CASAL

Any nou, vida nova

Casal Independentista de Sants

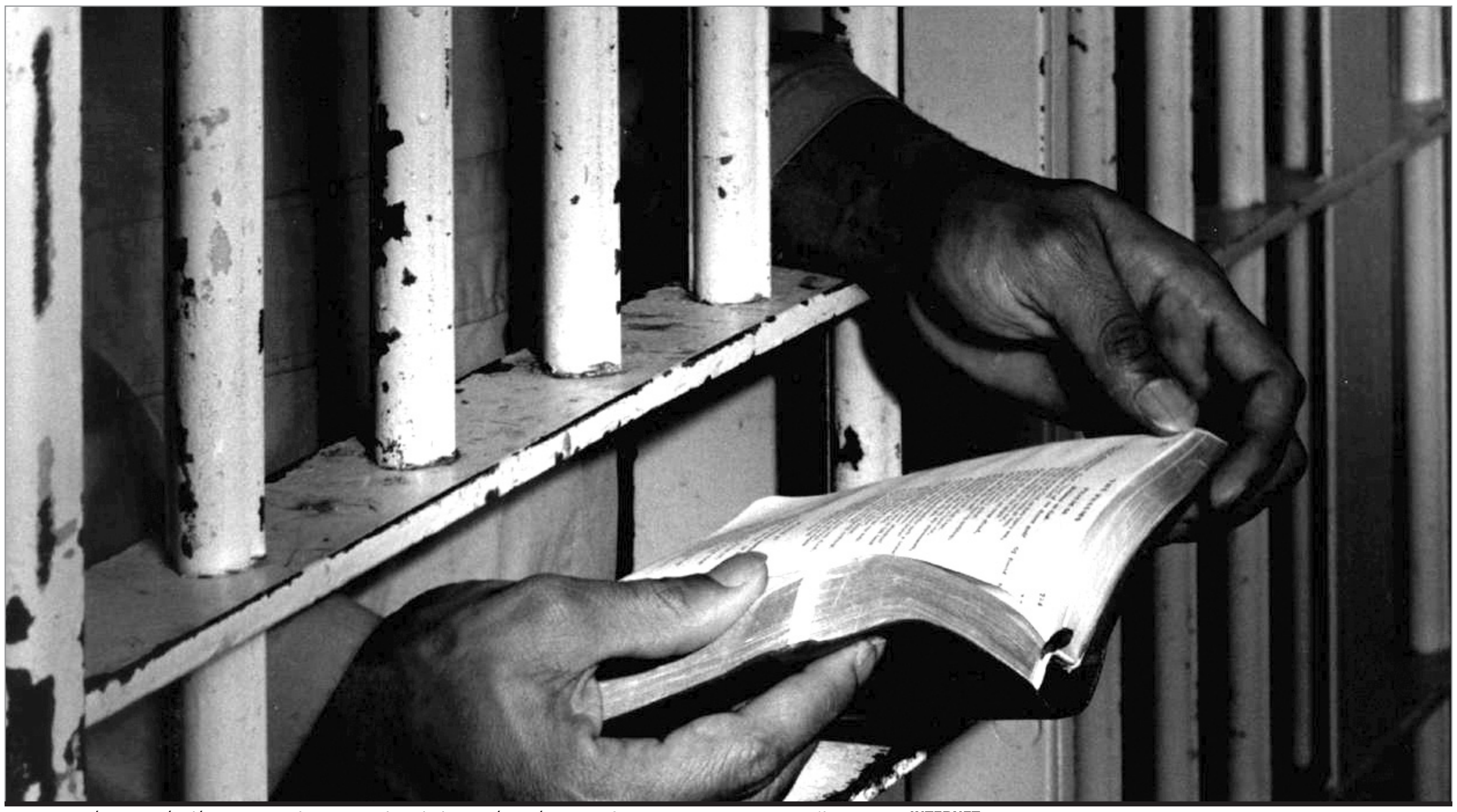
Comença un nou any, en el qual, segons diuen els experts, s'aguditzarà la crisi, sobretot en el sector immobiliari i financer. Els que no som tan experts però que patim les conseqüències directes del que ells (polítics, banquers, promotors immobiliaris i especuladors en general) anomenen *crisi* sabem, de fa molts anys, que la crisi és permanent, que per nosaltres de la crisi se'n diu capitalisme.

Comença un nou any i ens diuen que ens hem d'estrényer el cinturó, que hem d'aguantar com puguem, que hem de «resistir» la crisi. Doncs no ens dóna la gana «resistir» la crisi perquè al que ens resistim és que s'utilitzi aquesta per aguditzar les polítiques neoliberals i restringir drets als treballadors i treballadores. Aquesta crisi ha de servir per evidenciar que el que està en crisi és el mateix sistema, per evidenciar que es pot viure d'una altra manera, amb uns altres valors, on els diners no prevalguin per sobre de qualsevol altra cosa.

Perquè creiem en la generació d'alternatives i perquè sempre hem anat contracorrent, precisament ara que l'especulació i el diner fàcil ens han dut a una crisi immobiliària i financera, el Casal hem cregut convenient iniciar unes obres per remodelar el local. Remodelar el local no només perquè faci més goig i per fer del Casal un lloc agradable on anar-hi a fer el got, sinó també, i sobretot, per tenir un espai de treball i de formació, un espai on poder dur a terme la tasca del Casal més còmodament i de manera més eficient.

Volem un Casal on tothom se senti còmode, des del grup d'adolescents que ve a fer la cervesa fins a la dona que vol una estelada per al balcó de casa seva, passant pel que pregunta si ja ha començat l'assemblea o la que necessita tinta per fer una pancarta.

Dona i presó, 21 anys de camí

Dona i presó no només dóna suport a les preses dins de la presó, sinó que en fan un seguiment un cop n'han sortit. **INTERNET**

Dona i presó és una ONG centrada a donar a conèixer el món de la presó, crear projectes alternatius i donar suport i assessorament jurídic a les dones preses. El 2007 va celebrar el 20è aniversari.

Redacció
Barcelona

Durant la campanya pel dret a l'avortament lliure i gratuït, amb el manifest «Jo també he avortat», unes grup de dones de la Coordinadora Feminista van ser empresonades i van tenir l'oportunitat de conèixer en la pròpia pell què era i com funcionava una presó per dins. Aquest descobriment, l'any 1987, va ser l'impuls per començar una nova lluita: treballar per la dignitat de la dona empresonada. Van instal·lar la seu a Ca la Dona, ja que moltes de les fundadores de l'ONG també van participar en el moviment de reivindicació d'un espai per a les dones que està als inicis de Ca la Dona.

Durant els primers moments hi va haver molta eufòria, molta gent, però a poc a poc la duresa de les tasques, la dificultat de compaginar-les amb les altres feines, etc. van donar pas a un moment que semblava de crisi, fins que el grup va renéixer amb, una vegada més, força ganes i moltes dones. El 1997, quan anaven *in crescendo* amb motiu del 10è aniversari, van editar un vídeo i van fer unes samarretes. A més, van publicar un llibre, *Presó i dona*, on es recull la situació de les dones empresonades.

Un altre moment important va ser el març del 1995, quan Dona i Presó va guanyar el premi Maria Aurèlia Capmany amb el projecte «Porta oberta», una eina polivalent al servei de les dones expreses que en aquell moment formaven part d'un col·lectiu de firaires, una experiència que els ajudava a obrir un camí ple d'il·lusió i d'esperança i per fer-se un lloc a la vida.

El setembre del 2007 van rebre una menció honorífica de Serveis Penitenciaris de la Generalitat de Catalunya pels treballs que duen a terme amb les dones dins i fora de les presons.

A més, aquest curs 2008-2009, participaran en la inauguració de l'exposició «Preses de Franco», que tindrà lloc el proper 8 de gener al Centre de Cultura de Dones Francesca Bonnemaison.

TREBALL PENITENCIARI

El treball del grup s'organitza bàsicament en tres àrees: l'equip permanent que va a les presons, la difusió del tema, i el treball posterior, el de la sortida de la presó. També intenten mantenir el contacte amb tota mena d'entitats que d'una manera o altra treballen en aquest camp.

Pel que fa a l'equip que va a les presons, depèn del criteri dels directors. A aquests no els interessa deixar entrar grups com Dona i Presó, i actualment s'ha cobert la quota que ells posen. Per aquesta raó, les moltes col·laboradores i estudiants que van contactant l'ONG han d'entrar a les presons directament com a voluntàries.

Dona i Presó denuncia, amb la seva tasca, la situació d'un dels col·lectius més desemparats, el de les dones expreses. Un col·lectiu ignorat per la societat i per unes institucions que no es volen parar a estudiar-lo en profunditat, que no tenen interès a crear camins de sortida adaptats als condicionants reals d'unes vides sovint desfetes i sense il·lusió de cap mena.

Més informació:
www.pangea.org/donaipreso

Cantar és natural

Totes les cultures canten. A Catalunya es canta més o menys com a tot arreu. Cantar versos lliures també és patrimoni de tots els pobles, tal com fer cançons noves o transmetre'n d'antigues.

Cor de Carxofa
Palma

Glosar —el glosat— és el terme emprat per denominar el cant de versos improvisats en el moment mateix d'interpretar-los. El glosat o la cançó amb text improvisat no és un fet aïllat del nostre país, ja que moltes cultures del món comparteixen aquesta pràctica. En alguns indrets gaudeix d'un alt reconeixement de tota la societat i els seus actors hi tenen un lloc destacat.

Les arrels de la glosa al nostre país no són gaire diferents de les d'altres indrets. És d'origen rural i un mitjà de transmissió oral. Les feines del camp estan molt relacionades amb la cançó, i aquesta s'utilitza tant per escurçar i fer més suportables les dures jornades de treball, com per ridiculitzar i criticar els patrons o terratinents. Potser és per aquest motiu que la glosa es caracteritza per la ironia i la sàtira, barrejades amb l'objectiu de ser un divertiment. Per exemple, a les Illes Balears la glosa servia com a noticiari popular: quan una persona tornava de passar una temporada fora, volia conèixer els esdeveniments i les anècdotes que havien passat en la seva absència.

Malgrat l'origen popular, la glosa ha estat històricament cantada per una minoria de persones, les quals eren llogades per «recitar» en festivitats locals i familiars (com ara les matances dels porcs, els casaments i fins i tot els funerals). Sempre hi havia qui no volia mossegar la mà de qui li donava menjar i adulava qui li pagava.

DIFERENTS TONADES

Avui en dia, als Països Catalans hi ha comptabilitzades més de 150 tonades diferents que han tingut relació amb la glosa o el fet de la improvisació. Actualment estan recollides dins del glossari *Inventari dels vehicles musicals per a la improvisació poètica en la llengua catalana,* recollit per Francesc Tomàs Aymerich.

Les diferències entre les tonades són molt àmplies: la melodia mateixa, la quantitat de les frases formants dels versos, la forma en què cada frase es rima dins d'un vers, els instruments que formen l'acompanyament —si n'hi ha—, el grau de participació a la tornada dels oients del glosat, etc.

D'entre les més popularitzades, un petit recull força representatiu seria: la glosa mallorquina, la cançó de simbomba, la glosa menorquina, el garrotin, la nyacra, la cançó de pandero, la jota, les corrandes, les albades i el cant de valencianes.

Portada del manual d'inicació a la glosa editat per Cor de Carxofa. **COR DE CARXOFA**

De totes aquestes se n'han editat diferents reculls i manuals. *Manual d'iniciació a la glosa* és un dels darrers treballs realitzat per l'associació Cor de Carxofa, que recull les principals tonades per iniciar-se en aquesta tradició, acompanyat d'un CD d'àudio de referència per a les tonades i una breu explicació d'algunes d'aquestes, a més d'exercicis per iniciar-se en la improvisació.

Més informació:
http://www.cordecarxofa.org

Qui són?

Cor de Carxofa és una associació de foment del glosat sense ànim de lucre que té com a objectiu la recuperació, la promoció i la difusió del glosat en català. El glosat és un gènere poètic i musical que consisteix a improvisar versos sobre una determinada melodia. Al llarg de dos anys de vida ha aglutinat un conjunt de persones que treballaven, de manera gairebé aïllada, per la divulgació i la popularització de la tradició de glosar. Sent conscients del que pot comportar la recuperació d'una tradició, Cor de Carxofa ha intentat popularitzar-la fomentant la participació i revifant-la, evitant caure en la preservació d'una peça folklòrica i de museu que cal mantenir en el record. És per això que l'objectiu de la divulgació passa necessàriament per viure i transmetre activament tots els sentiments i les expressions que la glosa produeix, ja que no deixa de ser un punt de trobada on una col·lectivitat es reuneix per celebrar un esdeveniment i passar una bona estona.

LA BORDETA MON AMOUR

Sobre la Llei de barris

Comissió de Veïns de la Bordeta

Fa dos mesos us vam avançar algunes idees sobre el que pensàvem de la Llei de barris a la Bordeta, un pla que representarà invertir 14 milions d'euros addicionals al nostre barri, pel fet de ser considerat un barri degradat.

Que les millores urbanístiques planejades (ara per ara: Olzinelles, Rossend Arús, plaça Ibèria, Almeria i part de Constitució) siguin les més necessàries és discutible, però no en parlarem. La nostra tasca serà promoure un procés assembleari als carrers afectats per tal que els veïns prenguin part en les decisions sobre com ha de ser el seu carrer.

Altres projectes pretenen donar una empenta a activitats artístiques al barri. En aquest capítol mirarem que hi participin les dues comissions de Festa Major que hi ha i altres col·lectius com ara la ràdio, corals, etc. Perquè millor serà que l'empenta esdevingui un reforç a les activitats de grups de veïns que una simple oficina de contractació temporal.

Però hi ha un tercer grup de projectes més, diríem, teòrics, que pretenen donar «més vida» a la Bordeta i evitar conflictivitats. Tots sabeu que el nostre és un barri frontera, on ens barregem gent de tota la vida amb altres que hem arribat fa poc. I també sabem que la vida als barris la construïm la gent que hi vivim, no els funcionaris o els tècnics que els polítics ens envien.

És per això que ens caldrà enfocar molt bé aquests plans «socials» de la Llei de barris i, en tot cas, apuntar-los als conflictes reals que tenim per defensar-nos, bordetencs històrics i bordetenques immigrants, de les agressions del capitalisme salvatge que patim, ja siguin per la via dels acomiadaments, de l'atur, de les hipoteques inabastables o de l'assetjament immobiliari.

Cultura

Sants fa cagar el Tió

L'acte va entusiasmar els més petits. **PERE BOSI**

Per segon any consecutiu, el Casal Independentista de Sants va organitzar l'activitat «A Sants caguem el Tió».

Agus Giralt
Sants

Aquesta jornada festiva i de recuperació de la cultura popular catalana pretén reivindicar, donar a conèixer i recuperar la tradició de fer cagar el Tió.

La festa va tenir lloc el dissabte 20 de desembre al matí, al parc de l'Espanya Industrial, i va aconseguir aplegar un bon grup de gent. Es calcula que els infants que hi van participar van ser 180, una xifra molt engrescadora per ser el segon any que es du a terme aquesta activitat. La festa va ser amenitzada amb l'animador infantil Oriol Canals i va arribar al seu punt culminant al final de tot, moment en què entre tots els assistents es va picar massivament el Tió, tot cantant les cançons tradicionals.

Aquest costum, basat en el culte a l'arbre i molt probablement d'origen centreeuropeu, ha perviscut a Catalunya des d'èpoques ancestrals com la reminiscència d'un ritus amb el qual es volia reconèixer la importància dels arbres. Eren matèria primera per fer cases, mobles i eines i, a la vegada, oferien els seus fruits. A casa nostra es va adaptar com la soca d'arbre guarnida i tapada amb la manta que coneixem.

Enfront d'una cultura globalitzada per la publicitat i els mitjans de comunicació que ha fet del Pare Noel el personatge referent i gairebé únic a les festes de Nadal, des del Casal es vol fer feina per recuperar les tradicions pròpies. A la vegada també es vol aprofitar per «fer barri» i treballar conjuntament amb les entitats infantils i juvenils.

Premi al Caganer de l'Any

Lliurament dels premis al Centre Social de Sants. **JORDI SOLER**

Jordi Soler
La Bordeta

El 22 de desembre al Centre Social de Sants es van atorgar, un any més, els trofeus al Caganer de l'Any per la trajectòria més abjecta respecte del nostre país.

Unes 50 persones van votar (sota l'atenta organització de la Coordinadora per la Llengua Catalana) entre la dotzena de candidats, des de governants com Zapatero i Montilla a escriptors com Vargas Llosa. El segon premi va anar a parar a mans d'Air Berlin per la seva repulsa a la nostra llengua, i el primer premi se'l va endur Manuel Fraga, per allò de penjar els nacionalistes. L'organització li farà arribar un caganer.

Cinquena Fira d'Artesans

Agus Giralt
Sants

Per cinquè any consecutiu el barri ha pogut gaudir de la Fira d'Artesans de Sants. Enguany, com en la darrera edició, ha tingut lloc en dates prèvies al Nadal, al carrer Joan Güell. La fira, que ha compartit espai amb les parades d'arbres i articles nadalencs, ha gaudit d'una gran presència de gent.

Els organitzadors han valorat aquesta edició molt positivament, ja que ha crescut el nombre de parades i de públic assistent. També destaquen una iniciativa que ha estat molt ben acollida: els compradors rebien números per al sorteig de dues paneres fetes amb productes dels i les artesanes.

Per una Pau Sense Treva

A. G.
Sants

Des de fa 22 anys entitats molt diverses dels nostres barris organitzen de forma voluntària unes jornades d'activitats i entreteniments per als més petits amb la intenció de promoure la comunicació intergeneracional, la solidaritat, l'amistat i la pau.

D'una banda, a les Cotxeres s'hi han desenvolupat els tallers: de ràdio, de diables, de manualitats, de maquillatge, a més de pel·lícules, jocs de taula i videojocs.

D'altra banda, s'han dut a terme diversos actes al Casinet d'Hostafrancs, entre els quals, alguns espectacles de teatre infantils i contacontes com «Ambulants», «Solista» i «Contes del cel». Fins a l'11 de gener, es podrà veure una exposició organitzada pel grup juvenil del Col·lectiu d'Artistes de Sants.

Paral·lelament, el festival ha organitzat una recollida solidària de joguines.

El mostrador

No a l'agricultura ecològica sense principis

Cooperativa Germinal

L'1 de gener del 2009 ha entrat en funcionament el nou Reglament europeu per l'agricultura ecològica que substitueix l'antic, el qual va establir legalment les bases i les normes de l'agricultura ecològica a Europa.

El nou reglament aprofundeix en els valors mercantils i industrials i rebaixa les estrictes normes dels inicis de l'agricultura ecològica per facilitar a la gran indústria agroalimentària el control total del creixent mercat ecològic actual. Aquests són els punts més negatius:

a) Nova categoria en l'etiquetatge dels productes elaborats amb més d'un ingredient per identificar un producte bàsicament convencional però que conté algun ingredient ecològic.

b) Control i seguiment de la producció ecològica amb el sistema HACCP (anàlisi dels punts crítics) i no amb les normes tècniques establertes per cada organisme de control.

c) Eliminació de totes les normatives regionals o nacionals que entrin en contradicció o que superin els estàndards recollits en el nou reglament.

d) Aprovació de la introducció d'insums procedents de la química de síntesi en els casos que es consideri necessari o justificat.

e) Autorització de l'ús d'ingredients convencionals sota la justificació d'absència del seu component ecològic.

f) Acceptació d'un nivell de contaminació transgènica del 0,9% en producció ecològica.

Aquest reglament constitueix un atac directe al desenvolupament del consum realment ecològic. Diverses associacions de pagesos i consumidors de Catalunya hem començat a treballar per crear un nou segell participatiu de base associativa i solidària per una agricultura ecològica transformadora que reculli tots els aspectes socials, econòmics, ambientals i agronòmics.

En aquesta línia, exigim al Consell Català per la Producció Agrària Ecològica un pronunciament clar i públic en contra d'aquest nou reglament i en defensa del valors essencials de l'agricultura ecològica i la seva aplicació estricta com a organisme certificador.

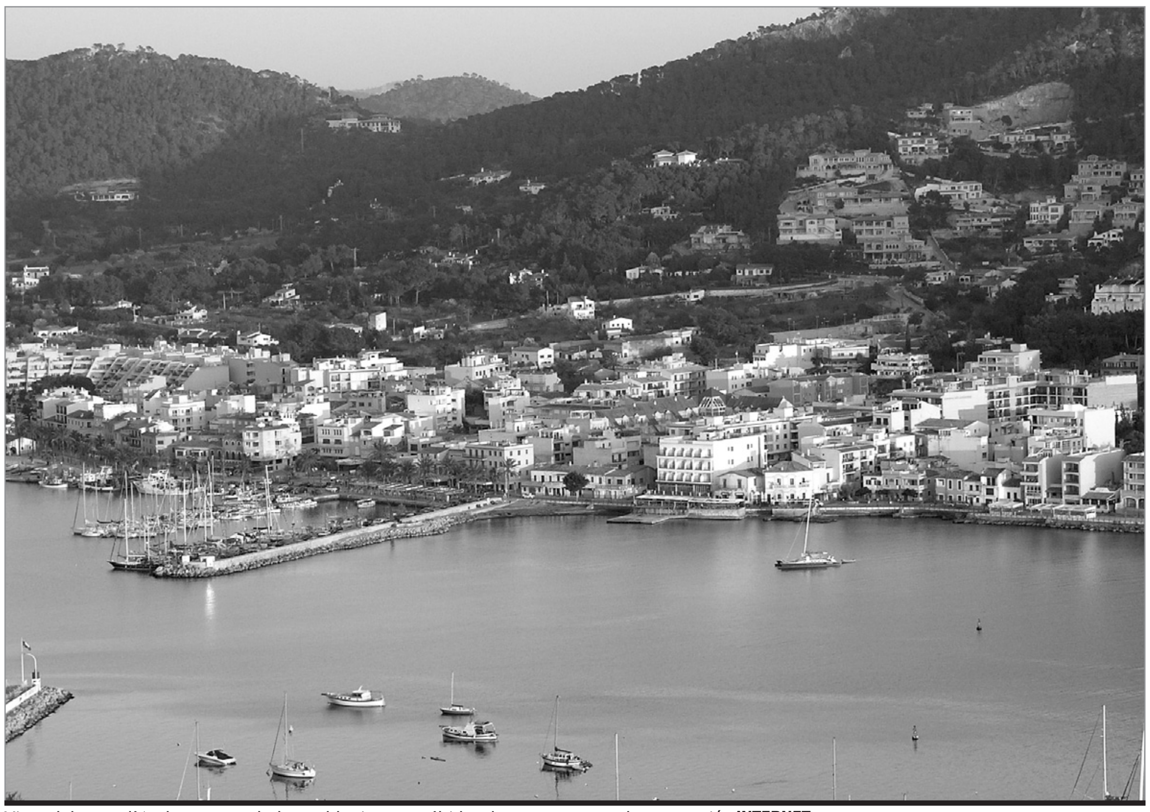
Diferents col·lectius antitransgènics de Catalunya ens hem decidit a intensificar la sensibilització per tal d'avançar cap a una Catalunya lliure de transgènics.

Més informació:
http://repera.wordpress.com/

Arreu

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?
En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardarmar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Vista del port d'Andratx, una de les poblacions on s'hi ha destapat un cas de corrupció. **INTERNET**

Una illa esquitxada per la corrupció

Santiago Rusiñol va definir Mallorca com «l'illa de la calma» l'any 1913 però, passat gairebé un segle, podem afirmar que, de calma, n'hi ha ben poca, a l'illa.

Irene Jaume Gambín
Palma

Si bé Mallorca sempre ha estat notícia pel seu atractiu turístic des dels anys seixanta, en els darrers anys ha pres protagonisme un concepte al qual la ciutadania no estava avesada: la corrupció política. Atès que Mallorca ha mantingut un sistema caciquil a causa del pas accelerat i sobtat de l'agricultura al sector de serveis, els casos de corrupció mai no havien sortit a la llum com en els darrers anys. Així doncs, la ciutadania s'ha hagut d'acostumar a paraules com prevaricació, suborn, estafa, blanqueig de doblers, tràfic d'influències i un llarg etcètera que ha omplert pàgines de diaris i notícies a la televisió.

QUI SÓN?

Després del *boom* de casos de corrupció, cal fer un repàs i veure qui hi ha implicat. La gran majoria de persones imputades pertanyen al Partit Popular (PP), però també n'hi ha del Partit Socialista de les Illes Balears (PSIB) i d'Unió Mallorquina (UM). Si fem el recompte, cinc diputats del Parlament balear estan immersos en processos judicials. Això és un 8,5%del total del Parlament però, per fer-ho més gràfic, és com si, aproximadament, 80.000 persones de les Illes (amb una població d'un milió) estiguessin pendents de judici.

El cas més sonat ha estat el de Son Oms (vegeu el requadre), on Bartomeu Vicens es va veure obligat a deixar el seu càrrec de portaveu d'UM, però no el seu escó, fet que hauria deixat el Govern actual –format per PSIB, BLOC i UM– en minoria davant el PP i hauria fet que Vicens pogués entrar a la presó imminentment (ja que no gaudiria de la impunitat parlamentària).

JAUME MATAS I EL PALAUET

Jaume Matas, expresident del Govern balear, també està en el punt de mira de la Fiscalia Anticorrupció. El motiu és la compra i posterior rehabilitació, quan encara era president del Govern, d'un antic palauet datat al segle XVI i ubicat al centre de Palma. Matas va pagar 950.000 euros, quan aquest palau en el mercat normal costaria quatre milions. Anticorrupció investiga ara com Matas, amb un sou que no arribava als 6.000 euros mensuals, va poder comprar-lo i rehabilitar-lo.

L'expresident no vol fer cap tipus de declaració, ni des de Mallorca ni des dels EUA, on viu ara després de la derrota electoral i de tots els casos de corrupció que han afectat el seu partit.

Cas Son Oms

El 2007, la Fiscalia Anticorrupció va començar a investigar el cas de la venda de terrenys del polígon de Son Oms arran d'una denúncia de l'empresari Ángel Ochando. A la trama sembla que hi ha implicats Bartomeu Vicens i Maximilià Morales (d'UM). Aquesta va consistir en el cobrament d'una comissió milionària per la requalificació de terrenys rústics en sòl industrial. El pagament de la comissió es va fer a través d'una empresa fantasma anomenada Metalumba SL.

Cas Cavallistes

Aquest cas va implicar 14 càrrecs municipals del PP, però el principal acusat va ser Sebastià Vidal, exbatle de Ses Salines. Vidal va iniciar una trama per legalitzar la seva casa, construïda en sòl rústic, a través d'una declaració d'interès social del Consell Insular com a seu de cavallistes. Per això, alguns batles propers van certificar l'activitat d'aquesta seu. Fiscalia va demanar 126 anys de presó per a tots els imputats, però fa escassament un mes tots han quedat absolts.

Cas Palma Arena

El velòdrom Palma Arena, impulsat pel govern Matas, ja comença a ser investigat. L'obra, que estava pressupostada en 46,4 milions, va acabar costant-ne més de 100. L'arquitecte de l'obra va declarar al jutge que el Govern volia inflar el pressupost i que les obres, en realitat, no valen més de 30 milions. El novembre, una comissió jurídica va analitzar les instal·lacions del velòdrom per tal de veure l'estat de les obres i tenir més dades amb vista a un futur judici.

Multes merescudes...

L'SGAE ha estat multada per tenir detectius que es dedicaven a espiar a les bodes i denunciar les sales que punxaven música i no pagaven el cànon.

... i multes que no s'entenen

Crida l'atenció que nombroses ciclistes s'hagin queixat de multes imposades per la Guàrdia Urbana. La raó: haver passat un semàfor en vermell.

SOLIDARITAT

16 anys sense Pedro Álvarez

Cada mes de gener, aquesta columna de LA BURXA es converteix en un petit homenatge a Pedro Àlvarez i al seu pare i la seva mare, lluitadors incansables contra la impunitat i l'oblit.

Pedro Álvarez era un jove de l'Hospitalet de Llobregat que va ser assassinat el 15 de desembre del 1992, després d'una discussió amb un conductor que va estar a punt d'atropellar la seva companya. Les sospites de seguida van recaure sobre un policia nacional, que va ser detingut. En coincidia la descripció, les proves balístiques i el fet de que l'agent era habitual de la zona on van passar els fets. Fins i tot va ser identificat per l'única testimoni. Malgrat tot, finalment el policia va ser alliberat i es va tancar el cas per falta de proves.

16 anys després, encara es demana que es reobri el cas. El dia del seu assassinat es va convocar una manifestació per exigir justícia i recordar que tothom podem ser víctimes dels abusos de poder.

Gener de 2009

la Burxa

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al vespre al CSA Can Vies
(c. Jocs Florals, 42)

Periodicitat: mensual

Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@barrisants.org
Plana web: www.barrisants.org/laburxa

LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Gemma Parera Álvarez, Pau Canela Barrull, Bernat Costa, Jordina i Laia Sánchez Amat, Carme Roselló, Ester Rams, Anna Farré, Irene Jaume, Agus Giralt, Albert Ricart, Jordi Soler, Albert Garcia, Jordi Esteban, Ignasi Mangue, Lancelot, Núria May Masnou, Natàlia Ramos, Cooperativa Germinal, Casal Independentista de Sants, Comissió de Veïns de la Bordeta, Assemblea de Can Vies, Àlex Tisminetzky, Ivan Manolín, Karles Sànchez, Joan Costa, Mohamed, Samuel Palacín i Fàbregues, Cor de Carxofa i Pere Bosi.

GRACIELA CAROLINA IBARRA, 'SUSI':

«Alguns equips ens han tractat molt malament al camp perquè la majoria de jugadores som llatines»

Tothom la coneix pel sobrenom de Susi, que ja li ve dels seus pares. **JORDINA**

És capitana de l'equip femení de la UE de Sants. L'històric club sanstenc, nascut el 1922, va engegar fa tres anys l'equip femení de futbol. I sembla que va camí de l'ascens. Aquesta temporada gairebé s'ha renovat per complet, i ja va tercer en la classificació. Després del darrer partit de 2008, en què va acabar fent 13 gols al CF Badalona B, LA BURXA va conversar-hi.

Jordina Sánchez Amat
Camp de la Magòria

Quina és la teva trajectòria futbolística?
Al Paraguai ja jugava al futbol. Hi jugo des de petitona, des dels 7 anys, però vaig començar amb el futbol-11 als 15.

Fa gairebé dos anys que sóc a Barcelona. Aquí vaig començar a jugar al Polvorí, també a futbol-11. Després vaig sortir d'allà i vaig venir al Sants, on estic molt contenta. Quasi la majoria som llatines, i ens entenem molt bé. De fet, tan sols una jugadora és d'aquí.

Ser de països diferents repercuteix en el joc? Noteu que teniu maneres diferents de jugar?
Ho estem fent molt bé, perquè l'entrenament en aquest sentit ajuda molt. És una mica complicat, perquè en ser de països diferents hi ha noies que juguen d'una manera, d'altres que ho fan d'una altra, però anem millorant amb l'entrenament. A poc a poc ens anem coneixent. Si aquest any no pugem, l'any que ve estarem millor. A més, la majoria seguirem al Sants, perquè estem molt contentes.

> «Si aquest any no pugem de categoria, l'any que ve segurament ja serà possible»

Com vas arribar al Sants?
Jo volia canviar d'equip. Volia conèixer altra gent, un altre ambient, per això vaig sortir del Polvorí. Vam ser quatre noies, les que vam deixar-lo. Teníem un amic de l'Uruguai que va parlar amb el president i amb el Josep Lluís, el membre de la directiva que s'encarrega de l'equip femení, i ens va portar al Sants.

Ara esteu a la tercera posició. Com veieu l'any?
Molt bé, molt bé. Tenint en compte que els partits que han anat pitjor han estat els que hem jugat contra les que estan primeres a la classificació, anem bé. A més, a part de les quatre que veníem del Polvorí i d'una altra noia que jugava a la Guineueta, la resta de noies vénen de jugar futbol-7. Si aquest any no pugem, l'any que ve segurament serà possible, perquè estarem millor.

Com compagines la teva vida professional amb el futbol?
Treballem molt, i a més els diumenges juguem… No vivim del futbol, en absolut. I pel que fa als entrenaments, abans eren tres vegades a la setmana, però ara ja només en fem dos, dimecres i divendres, perquè la majoria de les jugadores treballa, i és un ritme molt fort.

> «Des de dalt sí que hi ha més suport que al meu país, però no hi ha tanta afició»

Com veieu la rebuda de les persones? Us sentiu acollides?
Sí, ens hi sentim molt bé, aquí. A més, juguem a les 10, abans dels nois, que juguen a les 12, cosa que no era així. I es nota. Hi ha més gent que ens dóna suport, i això motiva.

A Catalunya, veieu que hi ha interès en el futbol femení? Com ho veus en comparació del teu país?
Ho veig millor que allà. Hi ha més suport, tot i que al meu país també n'hi ha, però no tant com aquí. Hi ha molts equips que ens donen allò que necessitem per jugar.

I d'afició?
D'afició no n'hi ha tanta... Hi ha molt suport des de dalt, però no tant de l'afició. Part dels dirigents sempre estan pendents de les noies, quan tenim lesions, quan hi ha problemes, etc. És una situació curiosa, i no sé quina explicació pot tenir, però és el que he observat.

Com us porteu amb la resta d'equips?
Hi ha equips que ens han tractat molt malament al camp, perquè com t'he dit la majoria som llatines, i hi ha equips que ens han dit de tot. El segon partit que vam jugar a casa ens van tirar pel terra, dient coses que no havien de dir. Això els vaig dir a les noies, que sentiríem de tot, perquè hi ha gent que no sé... Deu ser perquè som llatines. Nosaltres demostrem al camp que podem, i ja està.

Al camp s'hi sent de tot, hi ha gent que et busca perquè reaccionis, hi ha equips que ens diuen de tot. Però hi ha coses que no es poden dir.

Vinyeta

Agenda

[DIMECRES 14 de gener]
20.00 | **Xerrada de la campanya de penes multa** [Lloc: Can Vies]
21.00 | **Sopador** [Lloc: Can Vies. Organitza: Can Panxeta]

[DIVENDRES 16 de gener]
18.30 | **Cafeta solidària amb en Franki.** [Lloc: Can Vies. Organitzen: Assemblea de Joves de Sants i Assemblea de Joves de les Corts]
21.00 | **Divendres Faràndula a Sants: concert de Xazzar** [Lloc: Casinet d'Hostafrancs. Organitza: Assemblea de Barri de Sants]

[DIMECRES 21 de gener]
21.00 | **Sopador** [Lloc: Can Vies. Organitza: Can Silvània]

[DIJOUS 22 de gener]
18.30 | **Cafeta dels Jóvens de les Terres de l'Ebre** [Lloc: Can Vies]

[DIVENDRES 23 de gener]
18.30 | **Cabaret. Marató d'espectacles** [Lloc: Can Vies. Organitza: Teatraviesas]

[DISSABTE 24 de gener]
18.30 | **Marató de cinema** [Lloc: Can Vies. Organitza: Negres Tempestes]

[DISSABTE 31 de gener]
18.30 | **Cafeta.** [Lloc: Can Vies. Organitza: Ràdio de Sants Ona Lliure]

JORNADA DE SUPORT A CUBA:
[DISSABTE 10 de gener]
17.00 | **Passi de la pel.lícula *Che, el argentino***
19.00 | **Xerrada sobre la situació actual a Cuba a càrrec d'un membre de la Brigada Catalana Venceremos**
22.00 | **Cafeta amb música cubana, entrepans i mojitos** [Lloc: Can Vies. Organitza: Assemblea de Joves de Sants]

PUNT D'INFORMACIÓ LABORAL:
[TOTS ELS DILLUNS de gener]
19.00 | **Assessorament laboral fins a les 20 h** [Lloc: Centre Social de Sants. Organitza: Assemblea de Barri de Sants]